

Dictum

- 1) Artikel 44, lid 2, van verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en houdende wijziging van de verordeningen (EEG) nr. 2019/93, (EG) nr. 1452/2001, (EG) nr. 1453/2001, (EG) nr. 1454/2001, (EG) nr. 1868/94, (EG) nr. 1251/1999, (EG) nr. 1254/1999, (EG) nr. 1673/2000, (EEG) nr. 2358/71 en (EG) nr. 2529/2001, en artikel 34, lid 2, onder a), van verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad van 19 januari 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers, tot wijziging van verordeningen (EG) nr. 1290/2005, (EG) nr. 247/2006, (EG) nr. 378/2007 en tot intrekking van verordening nr. 1782/2003, moeten aldus worden uitgelegd dat een landbouwgrond die bestaat uit de aan bijzondere regels en beperkingen onderworpen veiligheidszones die op een luchthaven aan de landingsbanen, taxibanen en noodstopbanen liggen, een subsidiabele oppervlakte vormt op voorwaarde dat de landbouwer die deze oppervlakte gebruikt, bij het gebruik ervan beschikt over voldoende autonomie tot uitoefening van zijn landbouwactiviteit en deze activiteit op die oppervlakte kan uitoefenen ondanks de beperkingen die voortvloeien uit de uitoefening van een niet-landbouwactiviteit op deze oppervlakte.
- 2) Artikel 137 van verordening nr. 73/2009 moet aldus worden uitgelegd dat een landbouwer aan wie vóór 1 januari 2010 is meegedeeld dat hem ten onterechte toelagenrechten zijn toegewezen, deze rechten niet op basis van dit artikel kan regulariseren.

Artikel 73, lid 4, van verordening (EG) nr. 796/2004 van de Commissie van 21 april 2004 houdende uitvoeringsbepalingen inzake de randvoorwaarden, de modulatie en het geïntegreerd beheers en controlesysteem waarin is voorzien bij verordening nr. 1782/2003, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2184/2005 van de Commissie van 23 december 2005, moet aldus worden uitgelegd dat van een landbouwer moet worden verwacht dat hij redelijkerwijs kon ontdekken dat oppervlakten niet subsidiabel zijn voor het gebruik waarvan hij bij de uitoefening van zijn landbouwactiviteit geen armslag heeft en/of waarop hij deze activiteit niet kan uitoefenen wegens beperkingen die voortvloeien uit de uitoefening van een niet-landbouwactiviteit op deze oppervlakten. Tot beoordeling of deze landbouwer de fout redelijkerwijs kon ontdekken, dient te worden uitgegaan van het tijdstip van de steunbetaling. Elk van de betrokken jaren moet volgens artikel 73, lid 4, van die verordening nr. 796/2004 afzonderlijk worden beoordeeld.

Artikel 73, lid 5, van verordening nr. 796/2004, zoals gewijzigd bij verordening nr. 2184/2005, moet aldus worden uitgelegd dat een landbouwer in omstandigheden als in het hoofdgeding moet worden geacht te goeder trouw te zijn indien hij oprecht ervan overtuigd was dat de betrokken oppervlakten subsidiabel waren. Voor de toepassing van artikel 73, lid 5, van verordening nr. 796/2004 moet de goede trouw van deze landbouwer afzonderlijk voor elk van de betrokken jaren worden beoordeeld en moet deze goede trouw standhouden tot het einde van het vierde jaar na de datum van de steunbetaling.

(¹) PB C 85 van 22.3.2014.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 9 juli 2015 — Europese Commissie/Franse Republiek

(Zaak C-63/14) (¹)

(Niet-nakoming — Staatssteun — Onrechtmatige en met de interne markt onverenigbare steun — Verplichting tot terugvordering — Volstreekte onmogelijkheid — Compensatie voor een dienst ter aanvulling van een basisdienst)

(2015/C 294/07)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordiger: B. Stromsky, gemachtigde)

Verwerende partij: Franse Republiek (vertegenwoordigers: G. de Bergues, D. Colas, N. Rouam en J. Bousin, gemachtigden)

Dictum

- 1) De Franse Republiek is niet de verplichtingen nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 288, vierde alinea, VWEU en de artikelen 3 tot en met 5 van besluit 2013/435/EU van de Commissie van 2 mei 2013 betreffende steunmaatregel SA.22843 (2012/C) (ex 2012/NN) die door Frankrijk is toegekend aan de Société Nationale Corse Méditerranée en de Compagnie Méridionale de Navigation, doordat zij niet binnen de gestelde termijnen alle maatregelen heeft genomen die nodig zijn om de staatssteun die bij artikel 2, lid 1, van dat besluit onrechtmatig en onverenigbaar met de interne markt is verklaard, van Société nationale maritime Corse- Méditerranée (SNCM) SA terug te vorderen, doordat zij niet binnen de gestelde termijnen alle uitkeringen van de in dit artikel 2, lid 1, bedoelde steun heeft geschrapt, en doordat zij de Europese Commissie niet binnen de gestelde termijn op de hoogte heeft gesteld van de maatregelen die zijn genomen om aan dit besluit te voldoen.
- 2) De Franse Republiek wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 135 van 5.5.2014.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 9 juli 2015 — Europese Commissie/Ierland

(Zaak C-87/14) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Richtlijn 2003/88/EG — Organisatie van de arbeidstijd — Organisatie van de arbeidstijd van artsen in opleiding)

(2015/C 294/08)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. van Beek en J. Enegren, gemachtigden)

Verwerende partij: Ierland (vertegenwoordigers: E. Creedon, E. Mc Phillips, A. Joyce en B. Counihan, gemachtigden, bijgestaan door D. Fennelly, barrister)

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 102 van 7.4.2014.

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 9 juli 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunalul Maramureş — Roemenië) — Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureş

(Zaak C-144/14) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Belasting over de toegevoegde waarde (btw) — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 273 en 287 — Verplichting tot ambtshalve identificatie van een btw-plichtige — Belastbaarheid van diergeneeskundige diensten — Rechtszekerheidsbeginsel — Vertrouwensbeginsel]

(2015/C 294/09)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Tribunalul Maramureş